

Víš, že je Bůh dobrý?

(svědectví o tom, co jsme prožili
s Bohem)

Otevírám Vám své srdce a chtěla bych něco předat, co Bůh působil a působí v mém životě. Podělit se, povzbudit, dodat odvalu, potěšit, to už je na každém z Vás.

Myslím, že každého člověka jednou v životě potká taková rekapitulace vlastního života. Zda vše, co člověk dělá, má smysl. Jestli to vše není jen marnost nad marnost. Přicházejí otázky typu: proč jsem zde? A tak i já vám zkusím přiblížit svůj životní příběh, jak mě Bůh podivuhodně vedl a dal mi rozpoznat věci světské a Boží.

Od malička jsem vyrůstala v rodině, která pravidelně chodila do kostela. Jeden z rodičů nám kostelní věci dával příkazem, druhý mně ukázal různé možnosti a dodal: „Však ty si dobře vybereš.“ To bylo pro mě trochu horší. Cítila jsem zodpovědnost za to, co si vyberu. Nakonec vše, co jsem si vybrala, jsem dělala z vlastní vůle, ale ne z donucení. A tak už jako malá jsem chtěla sloužit Bohu.

Léta jsem sloužila, jak mě rodiče naučili, ale měla jsem čím dál více otázek, na které mi nikdo nedokázal dát odpověď. Moje častá přítomnost na smutečních obřadech mě stále víc vedla k přemýšlení, proč tady na zemi jsme. Viděla jsem odcházet bohaté i chudé, mladé i staré, šťastně žijící v rodinném kruhu i samotáře – podivíny, lidi váženého postavení i problémové, na které si ostatní stěžovali. A vždy při pomýšlení na smrt na mě padla bázeň a zároveň pokoj, že o mně Bůh ví a nikdy mě nenechá na pospas.

Tak můj život plynul docela poklidně až do doby, než jsem potkala kamarádku, která sice mluvila o Ježíši, ale zabývala se egyptskými božstvy. Později jsem poznala, že se zabývala i okultními věcmi. Skoro jsem přišla o život a bez nadsázky jsem se setkala se Satanem. Potkala člověka. Bylo to jako v pohádkách. Elegán v mysliveckém kloboučku, který po modlitbě „Ve jménu Ježíše Krista, kdo jsi,“ mně odpověděl:

„Já jsem upír, ale nebaví mě člověka zničit hned, ale po troškách.“

V tu dobu jsem objevila v Bibli Žalm 140

- 2 Vysvobod' mě, Hospodine, od člověka zlého, chraň mě proti násilníku,
- 3 proti těm, kdo mají v srdci zlé úmysly a den ze dne se srocují k bojům,
- 4 jazyky si ostří jako hadi, za rty mají jed jak zmije.
- 5 Ochraňuj mě, Hospodine, před rukama svévolníka, chraň mě proti násilníku, proti těm, kdo zamýšlejí podrazit mi nohy.
- 6 Pyšní, osidlo mi nastražili, síť z provazů na cestu rozestřeli, nachystali na mě léčky.
- 7 Pravím Hospodinu: Ty jsi můj Bůh! Přej sluchu mým prosbám, Hospodine.
- 8 Hospodine, Panovníku, moje mocná spáso, hlavu kryješ mi v den bitvy.

Bůh moji prosbu vyslyšel. Od všech přátel z té doby mě lehce oddělil. Zachránil mě. Moje modlitby byly čím dál více intenzivnější. Tady jsem zjistila, že čím více jsem s Ním chtěla být, udělal pro mě víc a víc zázraků. Takže stojí to za to přeskládat si život a netáhnout jho s nevěřícími.

Ukázal mi, že člověk má tělo, aby mohl na zemi žít. Duši, o kterou se musí starat a bojovat, aby neprohrál její život, a má také ducha. Jeho jednání se odvíjí od toho, jakého ducha má.

A tak jak jsem okusila „přátelství nepřátel“, tak jsem měla velkou touhu se setkávat s lidmi, kteří opravdu znají Ježíše. Toto přání mi Ježíš splnil do dvou měsíců. Dostala jsem se mezi křesťany od Písku až po Košice. A ještě to byli křesťané z různých denominací. Byla jsem víc než šťastná. Z kostela jsem znala všechno. Věděla jsem, kdy se má v kostele povstat, kdy sednout, kdy kleknout, kdy co říct, ale ... jakoby četli z Bible něco jiného, než jsem znala. Byli zvyklí

Bibli studovat a běžně si v ní číst. A jednou se mě zeptali: „A jak je to psané ve tvé Bibli, co tam máš ty?“

Já sice dostala Bibli ve svých 12 letech, ale čas na systematické hledání pravdy v ní začalo právě teď.

Byl prosinec a všude zněla přání o dárky. A mě tehdy napadlo prosit o dar Ducha Svatého. Napadlo Vás někdy o něj opravdu prosit? Toužit po něm víc než třeba po nové televizi, autu nebo zahraniční dovolené?

Duch Svatý je jemný, soucitný a utěšuje. Je také mocný a silný bojovník. Kdo o něj stojí, musí se s ním setkat za Jeho podmínek. Duchu Svatý, prosím, přijď ke mně!

Když jsem viděla všechny ty zázraky, které pro mě Ježíš dělal, věřila jsem Mu na víc než 1000 %. A naučila se Mu všechno říkat.

Největší „ránu“ při studiu Písma mi dalo desatero. Rozplakalo mě to na tři dny. Byť jsem od malička chodila do kostela a uměla naučené desatero přeříkat, v Bibli jsem našla úplně jiné znění. A ještě k tomu jsem si přečetla: Jakubův list 2,10

10 Kdo by totiž zachoval celý zákon, a jen v jednom přikázání klopýtl, provinil se proti všem.

A čtete dál. Římanům 1,25

25 vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli – on budiž veleben na věky!
Amen.

Od malička mě učili klekat před skoro jakoukoli sochou v kostele. A tady čtu, že je to před Bohem ohavnost? Moje kolena pokleknou pouze před Bohem Stvořitelem, Ježíšem Spasitelem a Duchem Svatým.

Tři dny jsem prosila Ježíše o odpuštění a milost.

2. Korintským 7,10-11

- 10** Zármutek podle Boží vůle působí pokání ke spáse, a toho není proč litovat, zármutek po způsobu světa však působí smrt.
- 11** Pohleďte, k čemu vás vedl tento zármutek podle Boží vůle: jakou ve vás vzbudil opravdovost, jakou ochotu k omluvě, jaké znepokojení, jakou bázeň, jakou touhu, jakou horlivost. Tím vším jste prokázali, že jste se v té věci zachovali správně.

Je psáno, že Ježíš je cesta, pravda a život. To vše jsem od něj chtěla.

Chtěla jsem ukázat cestu, po které mám jít. Chtěla jsem znát pravdu, kterou je Ježíš sám a prosila jsem o zachování života. Hlavně toho věčného. A vše jsem dostala.

Začala jsem studovat jedno přikázání po druhém.

První přikázání. Exodus 20,2-3

- 2** „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.
- 3** Nebudeš mít jiného boha mimo mne.

„Ježíši, co to znamená?“

„Tak se podívej.“ A ukázal mi toto. Davy lidí, ptajících se na řešení svých problémů karet, kyvadel anebo internetových testů. Kartářek, duší zemřelých lidí nebo lidí, kteří se modlí k andělům.

To jsem vlastně nedávno zažila s kamarádkou zabývající se egyptskými božstvy a anděly. Opravdu hrůza.

Je psáno: Leviticus 19,31

31 Neobracejte se k duchům zemřelých a nevyhledávejte vědmy a neposkvrňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

My, jako Boží děti máme přistupovat před Boží trůn směle, s důvěrou. A je psáno: Jan 14,13-14

13 A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu.

14 Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.

Druhé přikázání. Exodus 20,4-6

4 Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.

5 Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí,

6 ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.

Ježíši, prosím Tě, co to znamená?

„Teď mi po pravdě řekni, před kým (čím) vším jsi ochotna pokleknout?“ Vybavilo se mi celé dětství. Soch, které jsem prosila o pomoc a klekala před nimi, jsem nemohla ani spočítat. Ježíš mi ukázal jednoduchý příklad. Malá holčička prosí rodiče o kolo. Rodiče se domluví a toto velké přání svoji dcerce splní. Ta má z kola velikou radost, hned na něj sedne a odjede. Rodičům ani nepoděkuje. Jede poděkovat na Obecní úřad a třeba ještě pro jistotu k sousedům. Rodiče stojí smutní, jak nevděčné to dnes děti jsou. A s dalším dárkem si to pro příště raději rozmyslí. Tak toto je modloslužba. Život i vše kolem nám dal Bůh Stvořitel. A my bychom měli prosit a děkovat někde jinde než u Něj? To nemůže dobře fungovat.

Stále se modlím za dar Ducha Svatého. On byl seslán proto, aby zjevoval Ježíše. Zrovna tak jako Syn byl poslán proto, aby zjevil Boha Otce! Je to dárce moudrosti.

Jdeme na třetí přikázání. Exodus 20,7

- 7 Nezneužíješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval.

„Pane Ježíši, co s tím?“

„Pojď se podívat do světa. Jdeš hledat práci. Poprvé vidíš svého šéfa. Jeho jméno vyslovíš uctivě. Jdeš k soudu. Oslovení je také uctivé. Pokud ne, jsi napomenut! A jméno Boha, Stvořitele nebe a Země, toho, na kterém je závislý i tvůj dech bys byl ochoten vyslovit neuctivě? Když ti něco upadne, nebo se nepovede. A přidal k tomu ještě protáhlý obličej nebo protočené oči? Hm, to se mi zdá víc než troufalé. Kdo jsi ty proti Pánu života? Když vyslovuješ jméno Boha, uvědom si, s kým mluvíš, koho oslovuješ?“

Čtvrté přikázání. Exodus 20, 8-11

- 8 Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.
- 9 Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci.
- 10 Ale sedmý den je den odpočnutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách.
- 11 V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.

Odpočinek. Ježíš mi ukázal, že modlitba je takový telefonní rozhovor s Bohem, ale být s Bohem v Jeho svátečním dni odpočinku, je jako k Němu přijít na návštěvu. Jako v našich rodinách. Když si zatelefonujeme, je to dobré, ale při návštěvě se můžeme obejmout, pohladit a většinou při návštěvě třeba u rodičů nás něčím dobrým ještě obdarují. Můžeme si to odnést domů ☺

Stále se modlím o dar Ducha Svatého. Partnerství s Duchem Svatým je podobné jako stát se členem posádky. Dostali jsme příležitost pracovat pro Stvořitele nebes a země a spolupracovat s Ním. Není to úžasné pozvání?

Příkázání páté. Exodus 20,12

12 Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

V knize Exodus 21,15 je psáno

15 Kdo uhodí svého otce nebo matku, musí zemřít.

Z toho je patrné, jak závažné je pro děti svoje rodiče respektovat. K tomu mi tenkrát můj táta vyprávěl příběh, který zažil jako malý kluk žijící svoje dětství v období 2. světové války. Se svým dědečkem jezdil na voze taženým kravským povozem. Narodilo se malé telátko a můj pradědeček je zapřáhl do povozu vedle krávy – jeho mámy – aby se prý „naučilo tahat“. Při výchově mají chodit děti za rodiči a ne rodiče běhat za dětmi.

Toto je první příkázání týkající se vztahu mezi lidmi samotnými. A už je tu nebezpečí chyb z obou stran. Povinností dětí je naučit se rodiče poslouchat. A povinností rodičů je dětem dobře představit Boha. Vztah rodičů k dětem má být odrazem vztahu Boha k rodičům. Pokud s radostí plním příkazy Boží, tak i moje děti radostně plní příkazy moje. Pokud jsem slyšela a respektovala napomenutí Boží, i moje děti poslechly rady moje. Dětem jsem nikdy nevyhrožovala, protože mi to nedělal ani můj Bůh ☺

Stále se modlím o dar Ducha Svatého. On může vstoupit, kam nikdo jiný vstoupit nemůže – do naší duše a do našeho srdce. Citlivě, bez výčitek nám ukazuje, co v našich životech nebylo správné. A souběžně nám ukáže i východisko. „Duchu Svatý, prosím, co je třeba ve mně změnit, změň. Kde je třeba něco odpustit, dej mi sílu odpustit a vše překonat“.

Příkázání šesté. Exodus 20, 13

13 Nezabiješ.

„Pane Ježíši, to se mě netýká. Já jsem nikoho nezabila.“

„Myslíš? A hněváš se na někoho? Víš, že je i hřích zabíjet ducha? Zabíjet ducha člověka slovy: Ty pitomče, co to zase děláš? Jsi normální? To snad není pravda. Podívejte se na toho imbecila, co zase udělal? Ten můj starej je úplnej hňup! Ten náš kluk je takovej rarach! Šijou s ním všichni čerti!“

„V nebi se tak nemluví. Pokud to tedy nedokážeš opustit, tak by se ti v Mém království asi nelíbilo. Tam jsou k sobě všichni laskaví a mají radost, když může jeden pro druhého něco udělat.“

Je psáno: Matouš 5,21-24

21 Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: ‚Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu.‘

22 Já však vám pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; a kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému peklu.

23 Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě,

24 nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.

A kdo tupí nějakého člověka, netupí toho člověka, ale Boha, který toho člověka stvořil!

- 29 Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost.
- 30 A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení.
- 31 Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utržení a s tím i každá špatnost;
- 32 buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.
Efezanům 4,29-32

Největší léčkou pro hněv člověka je urážka. Je dobré si udělat čas na odpuštění a celý spor předat Ježíši, aby vše posoudil a odplatil sám.

„**Pane Ježíši**, prosím, dej mi sílu vidět každého člověka tvýma očima. Ty jsi zemřel za každého a zveš k sobě všechny lidi. A jejich konání posuzuješ opět pouze ty sám.“

Sedmé přikázání. Exodus 20,14

14 Nesesmilníš.

„Pane Ježíši, jak dobře pochopit tuto radu? Co už je hřích a co ještě ne?“ „Vy odsuzujete vykonaný skutek. Ale podívej. Já Vám říkám, že už myšlenka na něj je hřích.“ Je psáno: Matouš 5,27-29

27 Slyšeli jste, že bylo řečeno: „Nezcizoložíš.“

28 Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci.

„Často odsuzujete ty, kteří samotný skutek udělali, ale Já budu soudit i toho, jehož myšlenky už nejsou čisté. Pokud s tím chceš

něco ve svém životě udělat, tak když ta myšlenka přijde, sám ji těžko zvládneš. Ale jen řekni, ve Jménu Ježíše Krista ode mě odejdi. Podívej, ukážu Ti následky.

Jeden dědeček si během svého života nějak nemohl pomoci a svoji ženu v manželství podváděl. Kolegové v práci jej měli za frajera, kolegyně na něm mohli oči nechat, jaký měl sex-appel. Pár těch svých kamarádek poslal i na interrupci. A léta jdou. Jeho děti dospěly do věku, kdy samy měly založit rodiny. A ejhle. Synovo první manželství ztroskotalo, i druhé a třetí je také bída. Dcera zase nemohla mít děti. Vnučka se zamilovala chvíli do ženy, chvíli do muže. Dědeček potkal věřícího muže, který mu poradil, aby svoje cizoložství vyznal Mně, Ježíši, jako hřích, a dělal pokání. Děda to zkusil. A do roka bylo vše v pořádku. I dcera v pokročilém věku porodila dítě. Je psáno, že odplatou za hřích je smrt. Za dědečkův hřích draze platili jeho potomci. Až se vyznal Mně, zaplatil jsem jeho výkupné Já, na kříži. A jeho děti už platit nemusely.“

Stále se modlím za dar Ducha Svatého. Nikdy nesmíme zapomenout, že v nás chce Duch Svatý neustále přebývat. Nechce povrchní společenství, ale opravdovou důvěrnost. Stejně před Bohem nezůstane nic ve skrytosti.

Příkázání osmé. Exodus 20,15

15 Nepokradeš.

„Pojď, ukáži ti jednoho mého věrného služebníka Alexandra. On během toho, co pracoval v jednom podniku, postupně domů nanosil různé náradí, které se mu zdálo, že by bylo takovým přilepšením k platu. Po letech se setkal s mužem, který mu řekl o Ježíši. A protože Alexandr vzal jeho slova vážně, začal přemýšlet, jestli neudělal v životě něco, co Mě zarmoutilo. A vzpomněl si na všechno ukradené náradí. Šel do dílny, vše si nabalil, že to vrátí. Když si vytipoval okamžik, kdy byl čistý vzduch, jeho spolupracovníci už byli na cestě domů, vzal z auta krabici a mířil s ní do dílny. Potkal jej pan ředitel podniku.

A začal se ptát, co to dělá. Vždyť tu vrtačku přece ukradl už před 5 lety a ta už je odepsaná!?!? Ale Alexandrova odpověď jej zasáhla. Poznal Ježíše a chce Mu věrně sloužit. Pan ředitel se také začal ptát, kdo je ten Ježíš, co mění lidské životy.“ ☺

Stále se modlím o dar Ducha Svatého. On má zalíbení v tom, že nám zjevuje Ježíše. Uctěme tedy Jeho přítomnost a pozvěme jej do každé oblasti svého života, nejen do „duchovních“ záležitostí. Slíbil, že nás nikdy neopustí a nikdy se nás nezřekne. On zjevuje svá tajemství pokorným.

Příkázání deváté. Exodus 20, 16

16 Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.

„Tak tady vím. Asi dvakrát se mi stalo v práci, že se řešil nějaký problém a všichni jsme byli postupně zváni k výpovědi. Řekla jsem vše podle pravdy a nikomu jsme neublížila. Takže dobré.“

„Zase tě musím doplnit. Křivá výpověď není jen při vyšetřování problému. Sem patří i každá pomluva řečená třeba i na autobusové zastávce, v čekárně u doktora nebo na kafičku s kámoškami. To, že si myslíš, že znáš podrobnosti nějakého lidského příběhu, vůbec neznamená, že víš všechny okolnosti k posouzení a tak se lehce dopouštíš křivého, neúplného svědectví. Když ještě se přidají fráze: „no, dovedeš si představit, co tam provádí?“ To, co ty si dovedeš představit, to vůbec není to, co se opravdu tam děje. A akorát to vypovídá o nečistotě ve tvém srdci.

A vůbec ty jako křesťan můžeš toho člověka napomenout mezi čtyřma očima a máš se za něj modlit, aby měl sílu nedobré chování opustit. Roztrušovat polopravdy mezi lidmi je vlastnost satanova. On to začal dělat v nebi při vzpouře proti Bohu. Takže takovou vlastnost už podruhé v nebi chtít zaručeně nebudou. O těch, co pomlouvají, je psáno:“ Job 15,5-8

- 5 Tvá ústa jsou zajedno s tvou nepravostí, jazyk chytrácký jsi zvolil.
- 6 Ne já, nýbrž tvá ústa tě usvědčují ze svévole, tvoje rty vypovídají proti tobě.
- 7 Jsi snad zrozen jako první z lidí, přišels na svět dříve než pahorky?
- 8 Vyslechlš důvěrný rozhovor Boží, že strhuješ jen na sebe moudrost?

„A jejich každodenní modlitba by měla být taková:“

Žalm 141,3-4

- 3 Hospodine, postav stráž k mým ústům, přede dveře mých rtů hlídku,
- 4 nedej, aby se mé srdce přiklonilo ke zlu, ať se nedopustím svévolnosti.

„Ten, kdo se doslechne, že jej pomlouvají, nechť ke mně volá.“

Žalm 120

- 2 Hospodine, vysvobod' mě od zrádných rtů, od jazyka záludného.
- 3 Co ti patří, co tě stihne, záludný jazyku?
- 7 Promluvím-li o pokoji, oni odpovědí válkou.
- 3 Smiluj se nad námi, Hospodine, smiluj se nad námi! Dostyta jsme zakusili pohrdání.
- 4 Naše duše už dostyta zakusila posměchu sebejistých a pohrdání pyšných.

Žalm 123,3-4

„A já přijdu a zastanu se svých věrných.“

Duchu Svatý, prosím, chci být Božím dítětem. Nechci žádnou vědomou neposlušnost ve svém životě. Prosím, dej mi sílu ovládat svůj jazyk i srdce. Protože ústa mluví to, čeho je plné srdce.

Poslední přikázání desáté. Exodus 20,17

17 Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

„Ber to prosím jako dobrou radu, protože nikdy nevíš, jakou cenu musel bližní za to, co má, zaplatit. Možná má atraktivnější ženu, ale ona je také svárlivější než ta tvoje. Možná má větší dům, ale ve tvém je větší pohoda a klid. Možná má lepší auto, ale nemá tak krásný vztah s dětmi jako ty. Možná při dovolených objeli půl světa, ale všimni si, jak spolu mluví, nemají radost.“ Je psáno: Lukáš 12,31

31 Vy však hledejte jeho království a to ostatní vám bude přidáno.

„Proste o Ducha Svatého, Ducha božího. Toho jsem vám poslal, aby vám nic nescházelo. O cokoliv požádáte v Mém Jménu, Můj nebeský Otec vám to dá. Ten vám dá do srdce pokoj. Dostanete luxus s velkým L. Nikdo už vám nikdy neublíží. Člověka pokorného před Bohem nemůže už nikdo pokořit. Kdyby přece někdo chtěl, víte, že to není ten člověk, ale mocnost, proti které jsem vám dal zbraň. A obrovské vítězství bude vaše, když budete za toho protivníka prosit, abych mu odpustil jeho hříchy a aby byl od toho svého zlého ducha osvobozen. Dal jsem vám svoje Jméno, před kterým musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí.“

Možná si říkáte proč je tolik zla a zlých lidí na zemi. Lidé jsou zlí, protože neznají Ježíše. K těm lidem se nedostalo čisté Boží Slovo. Možná někdy pokřivené, nebo vůbec žádné. Jejich duch není Svátý, Boží. Jejich duch jim radí věci zlé, které je vedou do záhuby.

A tak když jsem hledala v životě viníka různých situací, Bůh mi ukázal, že je jenom jeden jediný - Satan, který přijímá příbytky u lidí, kteří nechtějí dát Bohu za pravdu a vzdát Mu chválu. Všechno se snaží oddělit nás od Boha. V Písmu je psáno, že Ježíšovým zmrtvýchvstáním Satan prohrál. Jeho dny už jsou sečteny a můj

táta říkával, že není potřeba s tímto zbabělým poraženým zlodějem ztrácet čas. Bude spoután, aby už nemohl lidem škodit. Krást jim životy tím, že jim zpochybňuje Boží zaslíbení. Nutí je se hádat v domnění, že si vybojují lepší podmínky a možná něco navíc. A přitom o vše stačí poprosit Ježíše. Jak je psáno: Mat 6,7-8

- 7 Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov.
- 8 Nebud'te jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.

Přes všechna úskalí mého života vím, že Bůh je dobrý. Táta mi to říkával. A taky, že je potřeba i pár vlastních zkušeností, abychom si byli Jeho laskavostí jisti.

Nezraňujte a nezarmucujte svojí nedůvěrou Toho, jenž Vás hluboce miluje. On za nás dal všechno, vydal se do krajnosti. Vzal nás smrtelně vážně. Teď je na nás přijmout Jeho pozvání.

Kdyby vše, co je v Písmu psáno, nebyla pravda, tak tady pár let budu jako člověk, zapálený pro nějakou věc, jako třeba takový vášnivý rybář.

Ale jestli to všechno pravda je (a já už to vím zcela jistě), tak by bylo nemoudré tento čas promarnit. A tak se připravit o všechna zaslíbení a věčné přebývání v Boží blízkosti. ☺

Je psáno, že pokorným bude dána země za dědictví. Člověk naplněný Duchem Svatým se pokorně skloní před Bohem, ví, že Boží milost si nemůže ničím zasloužit, jen ji s vděčností přijme.

Člověk, který si myslí, že nemá z čeho dělat pokání a že je samospravedlivý a vidí se jako bezhříšný, konající dobré věci, dojde Boží spravedlnosti. Dostane odplatu podle svého srdce.

A tak Vás prosím, ať se Vám v životě přihodilo cokoli, udělejte si chvíli čas. Sedněte třeba v kuchyni ke stolu, nebo v nějakém svém

pokojíčku. Chápu obavy, že by Vám někdo mohl říct, tak jako mně kdysi „a ty tomu věříš?“ a začnete si s Ježíšem povídat. Řekněte Mu všechno, co se Vám v životě nepovedlo, i to, z čeho máte radost. Poproste Jej o odpuštění toho, co Vám Duch Svatý ukáže jako hřích. On Vám „hlavu neutrhne“, ba naopak. Všechno o Vás ví, jen na Vás čeká. Víte, zdá se mi to velice moudré a prozíravé s Ním celý život probrat. Protože je psáno, že Jemu bude svěřen soud celého světa. Tak proč s Ním už nejednat dřív, než bude to poslední rozhodující soudní stání?

Když mě Ježíš vyváděl z temnoty, vedl mě k těmto krokům.

1. Poprosit o odpuštění hříchů, svých i rodinných příslušníků, celého rodu.
2. Prosit o sílu ovládat svoje srdce a ústa (mluvit bez poznámek), protože z každého zbytečného slova budeme souzeni!
3. Naučit se s Bohem žít každý den, okamžik. Nejen hodinu v týdnu.
4. Každý večer Bohu děkovat, prosit a odpouštět těm, kteří mně ten den ublížili. Prosit, aby jim Pán dal milosrdné srdce, odpustil jim jejich vinu, vysvobodil je z pomluvy, křiku, závisti, duchovní nečistoty a oni se mohli radovat a žít v Boží přítomnosti.
5. K večeři Páně přistupovat s pokorou a vděčností a vědět, že Jeho Tělo – chléb je pro nás posilou v tomto světě a Jeho krev tekla na odpuštění mých hříchů. Prosit, aby Svou Svatou krví přikryl mě, moje blízké, náš dům, aby se stal domem modlitby.
6. V četbě nebo poslechu Jeho Slova člověk roste a nachází velkou sílu.
7. Chvalte Hospodina. Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina. Zpívejte jen Jemu. Vzdejte Mu čest!

- 5 Či myslíte, že nadarmo je psáno: ‚Bůh žárlivě touží po duchu, kterého do nás vložil‘?
- 6 Mocnější však je milost, kterou dává. Proto je řečeno: ‚Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.‘
- 7 Podříd'te se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám.
- 8 Umyjte si ruce, hříšníci, a očist'te svá srdce, lidé dvojí tváře!

10 Pokořte se před Pánem, a on vás povýší.

Opustila jsem veškerou světskou zábavu a stálo to za to! Bůh mi dal tisíckrát víc, než jsem si kdy dovedla představit. Dal mi víc, než oč jsem prosila. Těším se, až přijde. Maranatha, přijď, Pane Ježíši. ☺

Přeji Vám všem, abyste dokázali od Boha načerpat vše, co pro Vás má připravené. O nic se svévolí neošidili.

Pamatujte, prosím, že nejsou lidé zlí, jsou jen bez Krista.

Ti, kteří Krista znají, Vás čekají v dřevěném kostele v Blansku, kde se kdykoliv můžete připojit k Boží chvále a nabrat si Boží milost pro celý svůj život. ☺

Modlíme se za Vás všechny, abyste byli ve Jménu Ježíše Krista před Bohem čistí a požehnaní.

Bůh je dobrý a dokonalý.

Díky Bohu, že je nám odpuštěno a že jsme očištěni krví Beránka.

„Kdo je z Boha, slyší Boží řeč.“

Jan 8,47

„Každý máme svoji cestu životem,
ať právě ta Tvoje je požehnaná od Pána!“